

POWIATOWY INSPEKTORAT WETERYNARII W RZESZOWIE

35-959 RZESZÓW, ul. Warszawska 12 NIP : 517-00-48-681 REGON : 690586451
tel.: (17) 852 12 44, (17) 852 12 45, fax.: w. 22 e-mail: rzeszow.miw@wetgiw.gov.pl

PIW.zak/400/50-1/10

Rzeszów dnia 17 września 2010 r.

wg. rozdzielnika

W ślad za przekazaną przez Głównego Lekarza Weterynarii informacją dotyczącą stwierdzonych ognisk pryszczycy u bydła w Japonii oraz przekazaniem wytycznych w zakresie bioasekuracji w gospodarstwach, Powiatowy Lekarz Weterynarii w Rzeszowie zwraca się z uprzejmą prośbą o rozpowszechnienie w sposób zwyczajowo przyjęty wśród mieszkańców miast i wsi posiadających zwierzęta, wyżej wspomnianych wytycznych, które dołączone zostaną do pisma.

ZASTĘPCA
Powiatowego Lekarza Weterynarii
w Rzeszowie

lek. wet. Marek Duch

Rozdzielnik:

1. **Urząd Miasta Rzeszowa**- 35-959 Rzeszów ul. Rynek 7
2. **Urząd Miejski Boguchwała** – 36-040 Boguchwała, ul. Tkaczowa 134
3. **Urząd Miejski Dynów** – 36-065 Dynów, ul. Rynek 2
4. **Urząd Miejski Błażowa** – 36-300 Błażowa, Pl. Jana Pawła II 1
5. **Urząd Miejski Tyczyn** – 36-020 Tyczyn, ul. Rynek 18
6. **Urząd Miejski Głogów Młp.** – 36-060 Głogów Młp., ul. Rynek 1
7. **Urząd Miasta i Gminy Sokołów Młp.** – 36-050 Sokołów Młp. ul. Rynek 1
8. **Urząd Gminy Chmielnik** – 36-016 Chmielnik 50
9. **Urząd Gminy Trzebownisko** – 36-001 Trzebownisko 976
10. **Urząd Gminy Dynów** – 36-065 Dynów, ul. Ks. Ożoga 2
11. **Urząd Gminy Hyżne** – 36-024 Hyżne 103
12. **Urząd Gminy Lubenia** – 36-042 Lubenia 131
13. **Urząd Gminy Krasne** – 36-007 Krasne 121
14. **Urząd Gminy Kamień** – 36-053 Kamień 287
15. **Urząd Gminy Świlcza** – 36-072 Świlcza 168

W ramach akcji uświadamiania rolników o możliwych niebezpieczeństwach wystąpienia chorób zakaźnych zwierząt, Główny Lekarz Weterynarii zaleca rolnikom uwzględnienie w ramach dobrej praktyki hodowlanej:

- w przypadku wystąpienia objawów pryszczycopodobnych zmian o charakterze krost, pęcherzy, nadżerek lub wybroczyn na skórze i błonach śluzowych u zwierząt parzystokopytnych izolację stada przed przybyciem lekarza weterynarii;
- w miarę możliwości oddzielenie nowoprzybyłych zwierząt hodowlanych od pozostałego stada przez okres 2 do 4 tygodni;
- przeprowadzenie badań lekarsko-weterynaryjnych przed wprowadzeniem nowych zwierząt do stada lub wymaganie badań przed zakupem zwierząt;
- zastosowanie ogrodzeń lub innych urządzeń ograniczających niekontrolowane przemieszczanie zwierząt;
- umieszczenie widocznych oznaczeń z zawartym ostrzeżeniem: dotyczącym dostępu do obszarów lub pomieszczeń przebywania zwierząt;
- ograniczenie do niezbędnego minimum kontaktów zwierząt z osobami postronnymi lub odwiedzającymi gospodarstwo;
- wymaganie od osób odwiedzających lub pracujących w gospodarstwie odzieży lub obuwia ochronnego;
- ustanowienie jednego miejsca zatrzymywania pojazdów, w którym zapewniono by odpowiednie mycie opon i ich dezynfekcję w przypadku wybuchu ogniska choroby;
- wyznaczenie w taki sposób oddzielnego izolowanego obszaru dla zbieranych odpadów, w tym ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, aby zapobiec przeniesieniu zanieczyszczeń do części wydzielonej dla zwierząt przez pojazdy odbierające odpady;
- w przypadku osób, które przebywały w krajach dotkniętych pryszczycą okres unikania kontaktu ze zwierzętami parzystokopytnymi wynosi co najmniej 5 dni oraz należy zapewnić odpowiednią dezynfekcję obuwia, którego się używało podczas pobytu w tych krajach.

Mając na uwadze, że pryszczycyca jest jedną z najszybciej rozprzestrzeniających się chorób zwierząt niniejsze zasady należy również stosować odpowiednio do innych szybko rozprzestrzeniających się chorób zwierząt.

Jednocześnie, powyższe zalecenia nie stanowią jedyne go możliwego sposobu zabezpieczenia zdrowotnego stad zwierząt hodowlanych we wszystkich gospodarstwach, a jedynie wskazanie pewnych zasad i sposobów uniknięcia wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt. Jednakże, najważniejszym sposobem postępowania jest indywidualna ocena ryzyka w gospodarstwie przez ekspertów w celu zidentyfikowania możliwych do zastosowania zabezpieczeń przed przeniesieniem choroby do gospodarstwa oraz znalezionych niedoskonałości w bioasekuracji gospodarstwa.